

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 27ης Φεβρουαρίου 2003 *

Στην υπόθεση T-61/01,

Vendedurías de Armadores Reunidos, SA, με έδρα την Huelva (Ισπανία), εκπροσωπούμενη από τους J.-R. García-Gallardo Gil-Fournier και D. Domínguez Pérez, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από την S. Pardo Quintillán, επικουρούμενη από τον J. Guerra Fernández, δικηγόρο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

που έχει ως αντικείμενο την αποκατάσταση της ζημίας που προκάλεσε η παράνομη αναστολή της συνδρομής που είχε χορηγηθεί στο σχέδιο σχετικά με τη σύσταση μικτής εταιρίας στον τομέα της αλιείας SM/ESP/18/93,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους K. Lenaerts, Πρόεδρο, J. Azizi και M. Jaeger, δικαστές,
γραμματέας: J. Palacio González, κύριος υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 7ης Νοεμβρίου 2002,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο

- ¹ Στις 18 Δεκεμβρίου 1986 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 4028/86, σχετικά με κοινοτικές δράσεις για τη βελτίωση και την προσαρμογή των διαρθρώσεων του τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας (ΕΕ L 376, σ. 7). Ο κανονισμός αυτός, όπως τροποποιήθηκε διαδοχικά με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3944/90 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1990 (ΕΕ L 380, σ. 1), με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2794/92 του Συμβουλίου, της 21ης Σεπτεμβρίου 1992 (ΕΕ L 282, σ. 3), και με τον

κανονισμό (ΕΟΚ) 3946/92 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1992 (ΕΕ L 401, σ. 1), προβλέπει στο σημείο VIα (άρθρα 21α έως 21δ) τη δυνατότητα της Επιτροπής να χορηγεί στα σχέδια των μικτών αλιευτικών επιχειρήσεων διάφορα είδη χρηματοδοτικής συνδρομής σε ποσό που κυμαίνεται αναλόγως της χωρητικότητας και της ηλικίας των οικείων σκαφών, εφόσον τα σχέδια αυτά ανταποκρίνονται στους όρους που προβλέπει ο κανονισμός.

- 2 Το άρθρο 21α του κανονισμού 4028/86 δίνει τον ακόλουθο ορισμό της «μικτής εταιρίας»:

«Κατά την έννοια του παρόντος τίτλου, ως μικτή εταιρία νοείται μια εταιρία ιδιωτικού δικαίου που περιλαμβάνει έναν ή περισσότερους κοινοτικούς εφοπλιστές και έναν ή περισσότερους εταίρους τρίτης χώρας με την οποία η Κοινότητα έχει ιδρύσει μικτή εταιρία, με σκοπό την εκμετάλλευση και ενδεχομένως αξιοποίηση των αλιευτικών πόρων που βρίσκονται στα ύδατα κυριαρχίας ή/και δικαιοδοσίας αυτών των τρίτων χωρών, με προοπτική να εφοδιάζεται κατά προτεραιότητα η αγορά της Κοινότητας.»

- 3 Το άρθρο 21δ, παράγραφοι 1 και 2, του κανονισμού 4028/86 καθορίζει τα της υποβολής αιτήσεως συνδρομής και της διαδικασίας χορηγήσεως της συνδρομής. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου προβλέπει ότι για τα σχέδια που τυγχάνουν χρηματοδοτικής συνδρομής, ο δικαιούχος οφείλει να διαβιβάζει στην Επιτροπή και στο κράτος μέλος περιοδική έκθεση για τη δραστηριότητα της μικτής εταιρίας.

- 4 Το άρθρο 44 του κανονισμού 4028/86 προβλέπει τα εξής:

«1. Καθ' όλη τη διάρκεια της κοινοτικής παρέμβασης, η αρχή ή ο οργανισμός που ορίζεται για το σκοπό αυτό από το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος διαβιβάζει στην

Επιτροπή, μετά από αίτησή της, όλα τα δικαιολογητικά και όλα τα έγγραφα που αποδεικνύουν την εκπλήρωση των οικονομικών ή άλλων προϋποθέσεων που επιβάλλονται για κάθε σχέδιο. Η Επιτροπή δύναται να αποφασίσει την αναστολή, τη μείωση ή την κατάργηση της συνδρομής σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 47:

- εάν το σχέδιο δεν εκτελείται σύμφωνα με τις προβλέψεις ή
- εάν δεν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις που επιβλήθηκαν, ή
- [...].

Η απόφαση κοινοποιείται στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος καθώς και στον δικαιούχο.

Η Επιτροπή προβαίνει στην ανάκτηση των ποσών η καταβολή των οποίων δεν ήταν ή δεν είναι δικαιολογημένη.

2. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής του παρόντος άρθρου θεσπίζονται από την Επιτροπή σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 47.»

5 Το άρθρο 47 του κανονισμού 4028/86 προβλέπει τα εξής:

«1. Στην περίπτωση που γίνεται αναφορά στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η Μόνιμη Επιτροπή Διαρθρώσεων της Αλιείας συγκαλείται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους.

2. Ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν. Η επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της εντός προθεσμίας που δύναται να ορίσει ο πρόεδρος σε συνάρτηση με τον επείγοντα χαρακτήρα των θεμάτων. [...]

3. Η Επιτροπή θεσπίζει τα μέτρα που εφαρμόζονται αμέσως. Εντούτοις, εάν τα μέτρα αυτά δεν είναι σύμφωνα με τη γνώμη της επιτροπής, η Επιτροπή τα γνωστοποιεί αμέσως στο Συμβούλιο· στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή δύναται να αναβάλει την εφαρμογή το πολύ για ένα μήνα από τη γνωστοποίηση αυτή. Το Συμβούλιο μπορεί, με ειδική πλειοψηφία, να λάβει διαφορετικά μέτρα εντός προθεσμίας ενός μηνός.»

6 Στις 20 Απριλίου 1988 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1116/88, για τις λεπτομέρειες εκτέλεσης των αποφάσεων χορηγήσεως συνδρομών για σχέδια που αφορούν κοινοτικά μέτρα βελτίωσης και αναδιάρθωσης των δομών του τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και διευθέτησης της παράκτιας ζώνης (ΕΕ L 112, σ. 1).

7 Το άρθρο 7 του κανονισμού 1116/88 προβλέπει τα εξής:

«Πριν κινηθεί η διαδικασία αναστολής, μείωσης ή κατάργησης της συνδρομής που προβλέπεται στο άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού [...] 4028/86, η Επιτροπή:

- ειδοποιεί σχετικά το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου πρόκειται να εφαρμοστεί το σχέδιο για να λάβει θέση ως προς το θέμα αυτό,
- συμβουλευέται την αρμόδια αρχή η οποία ανέλαβε να διαβιβάσει τα δικαιολογητικά,
- καλεί τον ή τους δικαιούχους να εκφράσουν, μέσω της αρχής ή του οργανισμού, τους λόγους για τη μη τήρηση των προβλεπόμενων όρων.»

8 Στις 21 Ιουνίου 1991 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΟΚ) 1956/91, για τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού 4028/86 όσον αφορά τις ενέργειες ενθάρρυνσης για τη σύσταση μικτών εταιρειών (ΕΕ L 181, σ. 1).

9 Το άρθρο 5 του κανονισμού 1956/91 ορίζει ότι η καταβολή της κοινοτικής συνδρομής πραγματοποιείται μόνον εφόσον η μικτή εταιρία έχει συσταθεί στη συγκεκριμένη τρίτη χώρα και εφόσον τα μεταβιβασθέντα σκάφη διαγραφούν οριστικά από το κοινοτικό μητρώο και νηολογηθούν σε λιμένα της τρίτης χώρας όπου έχει την έδρα της η μικτή εταιρία. Το ίδιο άρθρο προβλέπει ότι στην περίπτωση που η κοινοτική συνδρομή συνίσταται, εν μέρει ή στο σύνολό της, σε επιδότηση κεφαλαίου, αυτή

μπορεί, με την επιφύλαξη των όρων της παραγράφου 1, να αποτελέσει το αντικείμενο μιας πρώτης καταβολής η οποία δεν θα υπερβαίνει το 80 % του συνολικού ποσού της χορηγούμενης επιδότησης. Η αίτηση πληρωμής του υπολοίπου πρέπει να συνοδεύεται από την πρώτη περιοδική έκθεση σχετικά με τις δραστηριότητες της μικτής εταιρίας. Η αίτηση αυτή υποβάλλεται το νωρίτερο δώδεκα μήνες μετά την ημερομηνία της πρώτης πληρωμής.

- 10 Κατά το άρθρο 6 του κανονισμού 1956/91, η περιοδική έκθεση στην οποία αναφέρεται το άρθρο 21δ, παράγραφος 3, του κανονισμού 4028/86 πρέπει να περιέχεται στην Επιτροπή κάθε δώδεκα μήνες επί τρία συνεχή έτη, να περιλαμβάνει τα στοιχεία που αναφέρονται στο παράρτημα ΙΙΙ του κανονισμού 1956/91 και να υποβάλλεται με τη μορφή που προβλέπει το εν λόγω παράρτημα.
- 11 Το τμήμα Β του παραρτήματος Ι του κανονισμού 1956/91 περιλαμβάνει μια σημείωση που φέρει τον τίτλο «ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ» και είναι η ακόλουθη:

«Υπενθυμίζεται στον (στους) αιτούντα(ες) ότι για να μπορέσει μια μικτή εταιρία να επωφεληθεί μιας περιμοδότησης κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΟΚ) 4028/86, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό [...] 3944/90, θα πρέπει κυρίως:

- να αφορά σκάφη μήκους μεταξύ καθέτων, μεγαλύτερου των 12 μέτρων, που είναι κατάλληλα από τεχνική άποψη για τις προβλεπόμενες αλιευτικές δραστηριότητες, εν ενεργεία από πενταετίας τουλάχιστον, [φέρουν] κοινοτική σημαία και είναι εγγεγραμμένα στα νηολόγια ενός λιμένα της Κοινότητας, αλλά θα μεταβιβάσουν οριστικά στην εν λόγω τρίτη χώρα από τη μικτή εταιρία [...],

- να προορίζεται για την εκμετάλλευση και ενδεχομένως την αξιολόγηση των αλιευτικών πόρων που βρίσκονται στα ύδατα υπό την κυριαρχία ή/και τη δικαιοδοσία της εν λόγω τρίτης χώρας,
- να αποβλέπει στον εφοδιασμό κατά προτεραιότητα της κοινοτικής αγοράς,
- να βασίζεται στη σύναψη σύμβασης μικτής εταιρίας.»

- 12 Με την έκδοση του κανονισμού (ΕΟΚ) 2080/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993, για τις διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά το χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας (ΕΕ L 193, σ. 1), και του κανονισμού (ΕΚ) 3699/93 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1993, περί καθορισμού των κριτηρίων και όρων των κοινοτικών παρεμβάσεων διαρθρωτικού χαρακτήρα στον τομέα της αλιείας, της υδατοκαλλιέργειας και της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων τους (ΕΕ L 346, σ. 1), η διαχείριση και η χρηματοδότηση των μικτών εταιριών εντάχθηκαν στο χρηματοδοτικό μέσο προσανατολισμού της αλιείας (ΧΜΠΑ).
- 13 Όπως συνοψίζει η ειδική έκθεση 18/98 του Ελεγκτικού Συνεδρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχετικά με τα κοινοτικά μέτρα για την προώθηση της σύστασης μικτών εταιρειών στον τομέα της αλιείας συνοδευόμενη από τις απαντήσεις της Επιτροπής (ΕΕ 1998, C 393, σ. 1, σημείο 16), οι κυριότερες συνέπειες της ένταξης της πολιτικής ενίσχυσης των μικτών εταιριών στο ΧΜΠΑ είναι οι ακόλουθες:

«[Τ]α κράτη μέλη είναι τώρα αρμόδια για την επιλογή των σχεδίων που πρέπει να χρηματοδοτούνται μέσα στα όρια των συνολικών χορηγήσεών τους, οι οποίες

καθορίζονται στα αντίστοιχα επιχειρησιακά προγράμματά τους. Τα κράτη μέλη είναι επίσης υπεύθυνα για τη διαχείριση και τον έλεγχο των σχεδίων, συμπεριλαμβανομένων των πληρωμών στους δικαιούχους και της παρακολούθησης των εγκεκριμένων σχεδίων. Μόλις εγκριθούν τα επιχειρησιακά προγράμματα, ο ρόλος της Επιτροπής περιορίζεται στη συμμετοχή στις επιτροπές παρακολούθησης και στην πληρωμή συνολικών προκαταβολών στα κράτη μέλη, βάσει εγκεκριμένων χρηματοδοτικών σχεδίων και δηλώσεων των κρατών μελών.»

14 Ο κανονισμός 2080/93 κατάργησε, από την 1η Ιανουαρίου 1994, τους κανονισμούς 4028/86 και 1116/88. Σύμφωνα με το άρθρο 9, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 2080/93, ο κανονισμός 4028/86 και οι διατάξεις εφαρμογής του εξακολουθούν να ισχύουν για τις αιτήσεις παροχής συνδρομής που είχαν υποβληθεί πριν από την 1η Ιανουαρίου 1994.

15 Στις 22 Δεκεμβρίου 1994 η Επιτροπή εξέδωσε, βάσει του κανονισμού 3699/93, την απόφαση 94/930/ΕΚ για την έγκριση του κοινοτικού προγράμματος σχετικά με τις διαρθρωτικές παρεμβάσεις στον τομέα της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας καθώς και της μεταποίησης και εμπορίας των προϊόντων τους στην Ισπανία (στόχος αριθ. 5α εκτός των περιοχών του στόχου αριθ. 1, περίοδος 1994-1999) (ΕΕ L 364, σ. 54). Από το άρθρο 5 της εν λόγω αποφάσεως προκύπτει ότι οι ενέργειες που εγκρίθηκαν το 1994 δυνάμει του κανονισμού 4028/86 εμπίπτουν στη χρηματοδότηση του ΧΜΠΑ.

Ιστορικό της διαφοράς

16 Στις 13 Αυγούστου 1993 η εταιρία Vendedurías de Armadores Reunidos, SA (στο εξής: προσφεύγουσα), υπέβαλε στην Επιτροπή, μέσω των ισπανικών αρχών, αίτηση

κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής βάσει του κανονισμού 4028/86 στο πλαίσιο σχεδίου συστάσεως αλιευτικής ισπανομαυριτανικής εταιρίας. Το σχέδιο προέβλεπε τη μεταβίβαση, ενόψει ασκήσεως αλιείας, των σκαφών Ydalsan και Yolanda de la Cinta στη μικτή ισπανομαυριτανική εταιρία που συνέστησαν η προσφεύγουσα και ένας Μαυριτανός εταίρος, ο Mohamed Lemine Ould Cheigue.

- 17 Με απόφαση της 7ης Σεπτεμβρίου 1994 (στο εξής: απόφαση περί χορηγήσεως), η Επιτροπή χορήγησε για το προαναφερθέν σχέδιο (σχέδιο SM/ESP/18/93, στο εξής: σχέδιο) κοινοτική συνδρομή ανωτάτου ύψους 1 698 440 ECU. Η απόφαση προέβλεπε ότι το Βασίλειο της Ισπανίας θα συμπλήρωνε την κοινοτική συνδρομή με ενίσχυση ύψους 339 688 ECU.
- 18 Τον Οκτώβριο του 1996 η προσφεύγουσα έλαβε το 80 % της ενίσχυσης που χορηγήθηκε στο σχέδιο.
- 19 Στις 8 Ιανουαρίου 1997, σε έκτακτη γενική συνέλευση της Leminepeche, αποφασίστηκε, ενόψει των εμπορικών και οικονομικών δυσκολιών της εταιρίας, η μεταβίβαση των σκαφών Leminepeche 6 και Leminepeche 7 — πρώην Ydalsan και Yolanda de la Cinta — στη Δημοκρατία του Καμερούν και η παραχώρησή τους στην εταιρία Peix Camerún SA.
- 20 Η προσφεύγουσα, με σημείωμα της 22ας Σεπτεμβρίου 1997 προς τις ισπανικές αρχές, παρουσίασε τις τροποποιήσεις που επήλθαν στο σχέδιο και ζήτησε από τις εν λόγω αρχές να ενημερώσουν σχετικά την Επιτροπή, προκειμένου να εγκρίνει την αλλαγή του προορισμού των οικείων σκαφών.

- 21 Στις 16 Φεβρουαρίου 1998 οι ισπανικές αρχές έστειλαν στην Επιτροπή το εν λόγω σημείωμα.
- 22 Στις 11 Σεπτεμβρίου 1998 η προσφεύγουσα υπέβαλε στις ισπανικές αρχές αίτηση πληρωμής του υπολοίπου της συνδρομής. Στην αίτηση επισυνάφθηκε έκθεση δραστηριοτήτων για την περίοδο από 4 Αυγούστου 1997 έως 24 Αυγούστου 1998.
- 23 Στις 2 Δεκεμβρίου 1998 η Επιτροπή διεξήγαγε έλεγχο του σχεδίου στην έδρα της προσφεύγουσας στην Huelva. Από τον έλεγχο προέκυψε ότι οι αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού είχαν χορηγήσει άδειες αλιείας στα σκάφη της μικτής εταιρίας για την περίοδο από 20 Μαΐου 1998 έως 19 Μαΐου 1999.
- 24 Στις 13 Ιανουαρίου 1999 η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή, μέσω των ισπανικών αρχών, πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία σχετικά, ιδίως, με την εταιρία Peix Camerún SA.

Η προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία

- 25 Με επιστολή της 4ης Ιουνίου 1999 προς την προσφεύγουσα, την οποία έστειλε για δεύτερη φορά στις 28 Ιουλίου 1999, ο γενικός διευθυντής της Γενικής Διεύθυνσης «Αλιεία» της Επιτροπής (ΓΔ XIV), κ. Cavaco, επισήμανε ότι από τα στοιχεία που έχει στη διάθεσή του προκύπτει ότι το υπόλοιπο της συνδρομής για το σχέδιο, το οποίο χρηματοδοτείται από το ΧΜΠΑ, καταβλήθηκε στις 15 Οκτωβρίου 1998, μετά την υποβολή της πρώτης εκθέσεως δραστηριοτήτων για την περίοδο από 4 Αυγούστου 1997 έως 24 Αυγούστου 1998. Αφού υπενθύμισε τους όρους της αποφάσεως περι

χορηγήσεως και το περιεχόμενο του από 22 Σεπτεμβρίου 1997 σημειώματος της προσφεύγουσας, ανέφερε ότι από τον επί τόπου έλεγχο προέκυψε ότι η μεταβίβαση από τη Μαυριτανία στο Καμερούν των σκαφών που αφορούσε το σχέδιο ήταν δικαιολογημένη, αλλά ότι από τον έλεγχο προέκυψε επίσης ότι τα εν λόγω σκάφη αλίευαν στα ύδατα της Ακτής του Ελεφαντοστού βάσει αδείας αλιείας που είχε χορηγηθεί για την περίοδο από 20 Μαΐου 1998 έως 19 Μαΐου 1999, κατά παράβαση, σύμφωνα με την Επιτροπή, των κανονισμών 4028/86 και 1956/91, εφόσον οι εν λόγω κανονισμοί προβλέπουν ότι αντικείμενο της μικτής εταιρίας πρέπει να είναι η εκμετάλλευση αλιευτικών πόρων της τρίτης χώρας που μνημονεύει η απόφαση περί χορηγήσεως της συνδρομής. Ο Γενικός Διευθυντής ανέφερε ότι, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86, η Επιτροπή είχε ήδη αποφασίσει να μειώσει τη συνδρομή που είχε αρχικά χορηγηθεί στο σχέδιο, λαμβάνοντας υπόψη την περίοδο πραγματικής δραστηριότητας των οικείων σκαφών στα ύδατα της Μαυριτανίας και του Καμερούν. Συναφώς, ζήτησε από την προσφεύγουσα να του γνωστοποιήσει τα σχετικά πληροφοριακά στοιχεία για την εν λόγω περίοδο και την προειδοποίησε ότι, αν δεν ελάμβανε εντός τριάντα ημερών τα εν λόγω στοιχεία, θα αναγκαζόταν να δώσει εντολή στις υπηρεσίες του να συνεχίσουν τη διαδικασία μείωσης θεωρώντας ότι τα σκάφη ουδέποτε αλίευσαν στη Μαυριτανία και στο Καμερούν.

26 Αντίγραφο της από 4 Ιουνίου 1999 επιστολής εστάλη αυθημερόν στον Almércija Cantón, γενικό διευθυντή αρμόδιο για τις δομές και αγορές αλιείας στη γενική γραμματεία της θαλάσσιας αλιείας του ισπανικού Υπουργείου Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων.

27 Με επιστολή της 3ης Ιουνίου 1999 η οποία εστάλη με τηλεομοιοτυπία της 7ης Ιουνίου 1999, οι ισπανικές αρχές ισχυρίστηκαν ότι τα έγγραφα που κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή μετά τον έλεγχο του Δεκεμβρίου 1998 αποδείκνυαν επαρκώς ότι το σχέδιο είχε εκτελεστεί όπως είχε προβλεφθεί. Οι ισπανικές αρχές υπογράμμισαν ότι ήταν επείγουσα η πληρωμή του υπολοίπου της συνδρομής και ζήτησαν από την Επιτροπή να τους αναφέρει, ενδεχομένως, τους λόγους για τους οποίους δεν έπρεπε να καταβληθεί το εν λόγω ποσό, προκειμένου να ενημερώσει σχετικά τους ενδιαφερομένους και να διευκρινίσει τις ενδεχόμενες αμφιβολίες.

- 28 Με τηλεομοιοτυπία της 26ης Αυγούστου 1999, οι δικηγόροι της προσφεύγουσας ζήτησαν από την Επιτροπή παράταση μέχρι τις 10 Σεπτεμβρίου 1999 της προθεσμίας για την υποβολή παρατηρήσεων επί της από 4 Ιουνίου 1999 επιστολής.
- 29 Η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή, μαζί με την από 5 Οκτωβρίου 1999 επιστολή των δικηγόρων της, παρατηρήσεις επί της από 4 Ιουνίου 1999 επιστολής. Στην ουσία, ισχυρίζεται ότι οι άδειες αλιείας που χορήγησαν οι αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού ουδέποτε είχαν χρησιμοποιηθεί. Ζήτησε εξάλλου συνάντηση με τις υπηρεσίες της Επιτροπής για να της δοθούν διευκρινίσεις ώστε να επιλυθεί η υπόθεση. Η συνάντηση πραγματοποιήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999.
- 30 Στις 21 Δεκεμβρίου 1999 οι δικηγόροι της προσφεύγουσας έστειλαν στην Επιτροπή αντίγραφα των δελτίων αλιείας για την περίοδο από τον Μάιο 1998 έως τον Απρίλιο 1999, από τα οποία προκύπτει ότι τα σκάφη της μικτής εταιρίας είχαν αλιεύσει, κατά την περίοδο αυτή, στην αλιευτική ζώνη του Καμερούν και όχι της Ακτής του Ελεφαντοστού.
- 31 Με απόφαση της 15ης Ιουνίου 2000, η Επιτροπή τροποποίησε την απόφαση περί χορηγίσεως αντικαθιστώντας στον τίτλο του σχεδίου τους όρους «μικτή ισπανο-μαυριτανική εταιρία» με τους όρους «μικτή ισπανοκαμερουνική εταιρία» και, όσον αφορά τον εταίρο, τον Mohamed Lemine Ould Cheigue με την εταιρία Peix Camerún SA.
- 32 Με επιστολή της 17ης Ιουλίου 2000, ο Bruyninckx, προϊστάμενος στην ΓΔ Αλιείας, ενημέρωσε τον Angel Barrios, της ισπανικής γενικής γραμματείας αλιείας, ότι, κατόπιν των ελέγχων και της εξέτασης των εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα, οι υπηρεσίες του φρονούν ότι μπορεί να καταβληθεί το υπόλοιπο της συνδρομής. Του γνωστοποίησε επίσης την έκδοση από την Επιτροπή της αποφάσεως της 15ης Ιουνίου 2000.

- 33 Αντίγραφο της επιστολής αυτής εστάλη στην προσφεύγουσα και στους δικηγόρους της.
- 34 Στις 25 Σεπτεμβρίου 2000 η Γενική Διεύθυνση του ισπανικού δημόσιου ταμείου κατέβαλε στην προσφεύγουσα το υπόλοιπο της συνδρομής.

Διαδικασία

- 35 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 15 Μαρτίου 2001, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 36 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα) αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας. Στο πλαίσιο μέτρων οργάνωσης της διαδικασίας, κάλεσε τους διάδικους να προσκομίσουν ορισμένα έγγραφα και να απαντήσουν σε ορισμένες ερωτήσεις. Οι διάδικοι ανταποκρίθηκαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας.
- 37 Οι διάδικοι αγόρευαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 7ης Νοεμβρίου 2002.

Αιτήματα των διαδίκων

38 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή παραδεκτή·

- να υποχρεώσει την Επιτροπή, βάσει της αρμοδιότητας πλήρους δικαιοδοσίας και των αιτημάτων που διατυπώθηκαν στην προσφυγή, να της καταβάλει αποζημίωση για τη ζημία που προκλήθηκε από την καθυστέρηση στην πληρωμή του υπολοίπου της συνδρομής·

- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

39 Η Επιτροπή ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κρίνει την προσφυγή-αγωγή προδήλως αβάσιμη·

- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Επί της ουσίας

- 40 Επιβάλλεται να υπομνηστεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η στοιχειοθέτηση της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας προϋποθέτει ότι η προσφεύγουσα αποδεικνύει ότι πληρούνται οι σωρευτικές προϋποθέσεις που αφορούν το παράνομο της συμπεριφοράς του οικείου κοινοτικού οργάνου, το υποστατό της ζημίας και την ύπαρξη αιτώδους συνάφειας μεταξύ της συμπεριφοράς που προσάπτεται και της προβαλλομένης ζημίας (βλ., μεταξύ άλλων, απόφαση του Δικαστηρίου της 29ης Σεπτεμβρίου 1982, 26/81, *Oleifici Mediterranei κατά ΕΟΚ*, Συλλογή 1982, σ. 3057, σκέψη 16, και αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 11ης Ιουλίου 1996, T-175/94, *International Procurement Services κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1996, σ. II-729, σκέψη 44, της 29ης Ιανουαρίου 1998, T-113/96, *Dubois και Fils κατά Συμβουλίου και Επιτροπής*, Συλλογή 1998, σ. II-125, σκέψη 54).
- 41 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι προϋποθέσεις αυτές συντρέχουν στην παρούσα υπόθεση.
- 42 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι πρέπει να εξεταστεί πρώτα ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας σχετικά με την ύπαρξη παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής.
- 43 Η προσφεύγουσα, αφού υπενθύμισε τις διατάξεις των άρθρων 44 και 47 του κανονισμού 4028/86 και του άρθρου 7 του κανονισμού 1116/88 και υπογράμμισε τη σημασία, κατά πάγια νομολογία (απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1999, C-10/98 P, *Le Canne κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1999, σ. I-6831, σκέψη 25), της τήρησης αυτών των διατάξεων, ισχυρίζεται ότι στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή τις παρέβη διτώς.

- 44 Πρώτον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι υπέβαλε αίτηση για την πληρωμή του υπολοίπου της συνδρομής στις 11 Σεπτεμβρίου 1998 και ότι συμπλήρωσε την αίτησή της με πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία που της ζήτησε η Επιτροπή κατά τον επί τόπου έλεγχο τον Δεκέμβριο του 1998. Η Επιτροπή απάντησε μόλις στις 4 Ιουνίου 1999, ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή έστειλε στην προσφεύγουσα επιστολή, με την οποία την ενημέρωσε για την πρόθεσή της να συνεχίσει την υπό εξέλιξη διαδικασία μειώσεως. Δεν είχε όμως ενημερώσει προηγουμένως ούτε τις ισπανικές αρχές ούτε την προσφεύγουσα για την πρόθεσή της να κινηθεί διαδικασία αναστολής ή μειώσεως της συνδρομής, κατά παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 1116/88.
- 45 Δεύτερον, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι επιστολές με τις οποίες η Επιτροπή της γνωστοποίησε τη συνέχιση της διαδικασίας μειώσεως της συνδρομής πρέπει να θεωρηθούν περιέχουσες σιωπηρή απόφαση περί αναστολής της συνδρομής, κατά την έννοια του άρθρου 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86. Η απόφαση όμως περί αναστολής της συνδρομής έπρεπε, κατά την προσφεύγουσα, να εκδοθεί σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 47 του κανονισμού 4028/86 και το άρθρο 7 του κανονισμού 1116/88 (απόφαση τους Δικαστηρίου της 25ης Μαΐου 2000, C-359/98 P, Ca'Pasta κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-3977, σκέψεις 26 έως 35).
- 46 Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι η Επιτροπή οφείλει να αναστείλει και να μειώσει τη συνδρομή όταν υπάρχουν αμφιβολίες ως προς τους στόχους του σχεδίου. Δεν αμφισβητεί εξάλλου το γεγονός ότι οι έλεγχοι που επιβλήθηκαν όταν υπήρχαν υποψίες για παρανομίες μπορεί να καθυστερήσουν την καταβολή του υπολοίπου της συνδρομής. Ισχυρίζεται ωστόσο ότι αν η Επιτροπή, μετά τη διεξαγωγή των ελέγχων μεταξύ Σεπτεμβρίου και Δεκεμβρίου 1998, πίστευε ότι χρειαζόταν χρόνο για να εξετάσει λεπτομερώς τα πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία που της προσκομίστηκαν τον Δεκέμβριο του 1998 και τον Ιανουάριο του 1999 σχετικά με τη δραστηριότητα των σκαφών της μικτής εταιρίας, όφειλε να εκδώσει απόφαση περί αναστολής της συνδρομής σύμφωνα με τους κανόνες περί διαδικασίας και τύπου που προβλέπονται προς τούτο, προς το οικονομικό συμφέρον τόσο της Κοινότητας όσο και της δικαιούχου της συνδρομής εταιρίας, και να μην κινηθεί αμέσως τη διαδικασία μειώσεως.

- 47 Η προσφεύγουσα καταλήγει ότι η Επιτροπή παρανόμως ανέστειλε τη συνδρομή από τον Δεκέμβριο του 1998 — οπότε έπρεπε να εκδοθεί απόφαση περί αναστολής της συνδρομής — μέχρι τις 25 Σεπτεμβρίου 2000, ημερομηνία καταβολής του υπολοίπου της συνδρομής.
- 48 Το Πρωτοδικείο υπογραμμίζει, εκ προοιμίου, ότι οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας κατά την έγγραφη διαδικασία αφορούν δύο συγκεκριμένες αιτιάσεις, αφενός, το γεγονός ότι η Επιτροπή κίνησε τη διαδικασία μείωσης της συνδρομής κατά παράβαση του άρθρου 7 του κανονισμού 1116/88 και, αφετέρου, το γεγονός ότι η Επιτροπή αποφάσισε να αναστείλει το υπόλοιπο της συνδρομής κατά παράβαση της διαδικασίας που προβλέπουν τα άρθρα 44 και 47 του κανονισμού 4028/86 και το άρθρο 7 του κανονισμού 1116/88.
- 49 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα επέκρινε τη βραδύτητα της διοικητικής διαδικασίας που ακολούθησε η Επιτροπή και τον εν γένει κακό χειρισμό της υποθέσεως. Προσάπτει επίσης στην Επιτροπή ότι παρέβη τον κώδικα δεοντολογίας που η ίδια επέβαλε σε θέματα προθεσμίας πληρωμής. Εντούτοις, οι ισχυρισμοί αυτοί, οι οποίοι συνιστούν νέο ισχυρισμό σε σχέση με τα επιχειρήματα της προσφυγής, πρέπει να απορριφθούν ως απαράδεκτοι, σύμφωνα με το άρθρο 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου.
- 50 Κατόπιν τούτου, επιβάλλεται να εξεταστεί το βάσιμο των δύο αιτιάσεων που προβάλλει η προσφεύγουσα με τα υπομνήματά της προς στήριξη του ισχυρισμού σχετικά με την παράνομη συμπεριφορά της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση.
- 51 Η πρώτη αιτίαση αφορά το γεγονός ότι η Επιτροπή, με επιστολή της 4ης Ιουνίου 1999, προειδοποίησε την προσφεύγουσα και τις ισπανικές αρχές ότι βρίσκεται σε εξέλιξη διαδικασία μείωσης, ενώ δεν τους είχε ενημερώσει προηγουμένως για την

πρόθεσή της να κινήσει αυτή τη διαδικασία ή τη διαδικασία αναστολής της συνδρομής. Η Επιτροπή παρέβη, επομένως, το άρθρο 7 του κανονισμού 1116/88.

52 Συναφώς, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, βάσει του άρθρου 7 του κανονισμού 1116/88, η Επιτροπή οφείλει, προτού κινήσει τη διαδικασία μείωσης «που προβλέπεται στο άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού [...] 4028/86», να «ειδοποιήσει σχετικά το κράτος μέλος στην επικράτεια του οποίου πρόκειται να εφαρμοστεί το σχέδιο για να λάβει θέση ως προς το θέμα αυτό», «να συμβουλευτεί την αρμόδια αρχή η οποία ανέλαβε να διαβιβάσει τα δικαιολογητικά» και «να καλέσει τον ή τους δικαιούχους να εκφράσουν μέσω της αρχής ή του οργανισμού τους λόγους για τη μη τήρηση των προβλεπόμενων όρων» (βλ. σκέψη 7 ανωτέρω). Το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86 παραπέμπει στη «διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 47» (βλ. σκέψη 4 ανωτέρω). Κατά το άρθρο 47, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού, «στην περίπτωση που γίνεται αναφορά στη διαδικασία του παρόντος άρθρου, η μόνιμη επιτροπή διαρθρώσεων της αλιείας συγκλείεται από τον πρόεδρό της, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε μετά από αίτηση του αντιπροσώπου ενός κράτους μέλους» (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω). Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου ορίζει ότι «ο αντιπρόσωπος της Επιτροπής υποβάλλει σχέδιο των μέτρων που πρέπει να ληφθούν», επί του οποίου «η Επιτροπή διατυπώνει τη γνώμη της εντός προθεσμίας που δύναται να ορίσει ο πρόεδρος σε συνάρτηση με τον επείγοντα χαρακτήρα των θεμάτων» (βλ. σκέψη 5 ανωτέρω).

53 Από τα στοιχεία που εκτίθενται στην προηγούμενη σκέψη προκύπτει ότι η διαδικασία του άρθρου 7 του κανονισμού 1116/88 είναι αυτή που κινείται με τη σύγκληση της μόνιμης επιτροπής διαρθρώσεων της αλιείας από τον πρόεδρό της προκειμένου να διατυπώσει τη γνώμη της για το σχέδιο μέτρων που σκοπεύει να λάβει η Επιτροπή. Η τήρηση του άρθρου αυτού συνεπάγεται, επομένως, ότι η Επιτροπή εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που της επιβάλλει η διάταξη αυτή πριν από την ενδεχόμενη σύγκληση της εν λόγω επιτροπής.

54 Από τα υπομνήματα της προσφεύγουσας προκύπτει ότι οι επικρίσεις της στρέφονται κατά του ότι εν προκειμένω η Επιτροπή, κατά παράβαση της πρώτης και της τρίτης περίπτωσης του άρθρου 7 του κανονισμού 1116/88, δεν ενημέρωσε το οικείο κράτος μέλος, εν προκειμένω το Βασίλειο της Ισπανίας, για την πρόθεσή της να κινήσει τη

διαδικασία μείωσης της συνδρομής ούτε κάλεσε την προσφεύγουσα, πριν από την κίνηση της εν λόγω διαδικασίας, να εξηγήσει, μέσω των ισπανικών αρχών, τους λόγους για τους οποίους δεν τήρησε τις προϋποθέσεις που προέβλεπε η απόφαση περί χορηγήσεως της συνδρομής. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί όμως ότι η Επιτροπή τήρησε εν προκειμένω την υποχρέωση του άρθρου 7, δεύτερη περίπτωση, του κανονισμού 1116/88, συμβουλευόμενη εγκαίρως την αρμόδια αρχή, η οποία ανέλαβε να διαβιβάσει τα δικαιολογητικά.

55 Πρέπει, επομένως, να εξεταστεί το βάσιμο των επικρίσεων της προσφεύγουσας σχετικά με τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την πρώτη και την τρίτη περίπτωση του άρθρου 7 του κανονισμού 1116/88.

56 Συναφώς, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει, λαμβάνοντας υπόψη την επιστολή της 4ης Ιουνίου 1999 (βλ. σκέψη 25 ανωτέρω), ότι η Επιτροπή, ενόψει των στοιχείων που προέκυψαν από τον επί τόπου έλεγχο της 2ας Δεκεμβρίου 1998, από τα οποία συνάγεται ότι τα σκάφη της μικτής εταιρίας αλίευαν στα ύδατα της Ακτής του Ελεφαντοστού κατά παράβαση της ισχύουσας ρυθμίσεως, γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι είχε αποφασίσει να μειώσει, σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86, τη συνδρομή που είχε αρχικά χορηγήσει στο σχέδιο. Η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα να προσκομίσει εντός τριάντα ημερών, προκειμένου να υπολογίσει τη μείωση της συνδρομής, τα στοιχεία τα σχετικά με την περίοδο πραγματικής δραστηριότητας των οικείων σκαφών στις αλιευτικές ζώνες της Μαυριτανίας και του Καμερούν, χωρίς τα οποία θα αναγκαζόταν να συνεχίσει τη διαδικασία μείωσης της συνδρομής. Ο Almécija Cantón, ανώτατος υπάλληλος του ισπανικού Υπουργείου Γεωργίας, Αλιείας και Τροφίμων, αρμόδιος για τις δομές και την αγορά αλιείας, έλαβε αντίγραφο της επιστολής αυτής και η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι εν προκειμένω ο Cantón εκπροσωπούσε την αρχή του «κράτο[υ]ς μέλο[υ]ς στην επικράτεια του οποίου πρόκειται να εφαρμοστεί το σχέδιο», κατά την έννοια του άρθρου 7, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1116/88.

57 Η προσφεύγουσα, αφού ζήτησε πρόσθετη προθεσμία, υπέβαλε στην Επιτροπή, μαζί με την από 5 Οκτωβρίου 1999 επιστολή των δικηγόρων της, παρατηρήσεις επί της από 4 Ιουνίου 1999 επιστολής, με τις οποίες ισχυρίστηκε στην ουσία ότι οι άδειες αλιείας που χορήγησαν οι αρχές της Ακτής του Ελεφαντοστού ουδέποτε είχαν

χρησιμοποιηθεί (βλ. ανωτέρω σκέψη 29). Κατόπιν αιτήματός της, πραγματοποιήθηκε συνάντηση με τις υπηρεσίες της Επιτροπής στις 22 Οκτωβρίου 1999 (βλ. ανωτέρω σκέψη 29). Μετά τη συνάντηση αυτή, η προσφεύγουσα έστειλε στην Επιτροπή, μέσω των δικηγόρων της, στις 21 Δεκεμβρίου 1999, έγγραφα σχετικά με τις δραστηριότητες των σκαφών της μικτής εταιρίας, από τα οποία προέκυπτε ότι ουδέποτε είχαν αλιεύσει στα ύδατα της Ακτής του Ελεφαντοστού (βλ. ανωτέρω σκέψη 30).

58 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που εκτίθενται στις δύο προηγούμενες σκέψεις, επιβάλλεται να τονιστεί ότι, ναι μεν όπως παρατηρεί η προσφεύγουσα με τα υπομνήματά της, η Επιτροπή κάνει λόγο, στην επιστολή της 4ης Ιουνίου 1999, για τη «διαδικασία μείωσης που βρίσκεται σε εξέλιξη», πλην όμως η προσφεύγουσα δεν αρνείται ότι δεν είχε υποβληθεί στη μόνιμη επιτροπή διαρθρώσεων της αλιείας σχέδιο μέτρων από την Επιτροπή όταν εστάλη η επιστολή της 4ης Ιουνίου 1999 στον Alpacija Cantón και στην προσφεύγουσα, όταν διαβίβασε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή τις παρατηρήσεις της επί της επιστολής αυτής, όταν πραγματοποιήθηκε στις 22 Οκτωβρίου 1999 η συνάντηση της προσφεύγουσας με τις υπηρεσίες της Επιτροπής και όταν εστάλησαν στην Επιτροπή, στις 21 Δεκεμβρίου 1999, πρόσθετα πληροφοριακά στοιχεία για τις δραστηριότητες των σκαφών της μικτής εταιρίας.

59 Επιβάλλεται, επομένως, η διαπίστωση ότι οι ισπανικές αρχές είχαν ειδοποιηθεί εγκαίρως για την πρόθεση της Επιτροπής να μειώσει τη συνδρομή σύμφωνα με το άρθρο 44, παράγραφος 1, του κανονισμού 4028/86. Εγκαίρως επίσης η προσφεύγουσα είχε προβάλει τις απόψεις της σχετικά με τα στοιχεία που αναφέρει η επιστολή της 4ης Ιουνίου 1999 και που οδήγησαν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι οι δραστηριότητες των σκαφών της μικτής εταιρίας αντέκριντο στην ισχύουσα ρύθμιση. Αυτό επιβεβαιώνεται εξάλλου από το γεγονός ότι δεν είχε συγκληθεί η μόνιμη επιτροπή διαρθρώσεων της αλιείας και ότι η συνδρομή δεν μειώθηκε, διότι η Επιτροπή θεώρησε, όπως αποδεικνύει η από 17 Ιουλίου 2000 επιστολή προς τις ισπανικές αρχές, προς την προσφεύγουσα και προς τους δικηγόρους της, ότι, ενόψει «των εγγράφων που προσκόμισε ο δικαιούχος», έπρεπε να καταβληθεί το υπόλοιπο της συνδρομής.

60 Ενόψει της ανάλυσης αυτής (σκέψεις 52 έως 59), πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη η αιτίαση της προσφεύγουσας ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 7 του κανο-

νισμού 1116/88, διότι δεν είχε ενημερώσει τις ισπανικές αρχές και την προσφεύγουσα, πριν από την αποστολή της από 4 Ιουνίου 1999 επιστολής, για την πρόθεσή της να κινήσει διαδικασία μείωσης της συνδρομής.

- 61 Το ζήτημα αν η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 7 του κανονισμού 1116/88, διότι η αποστολή της από 4 Ιουνίου 1999 επιστολής δεν προηγήθηκε της ενημέρωσης για την κίνηση διαδικασίας αναστολής της συνδρομής, πρέπει να εξεταστεί μαζί με το επιχείρημα που προβάλλει η προσφεύγουσα ως δεύτερη αιτίαση για να στηρίξει τον ισχυρισμό σχετικά με την παράνομη συμπεριφορά της Επιτροπής, σύμφωνα με τον οποίο η Επιτροπή ανέστειλε, στην παρούσα υπόθεση, τη συνδρομή χωρίς να τηρήσει την προβλεπόμενη διαδικασία.
- 62 Με τη δεύτερη αιτίαση, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, με τις διάφορες επιστολές της που ενημέρωσαν την προσφεύγουσα για την κίνηση διαδικασίας μείωσης της συνδρομής, έλαβε σιωπηρή απόφαση περί αναστολής της συνδρομής. Η απόφαση όμως περί αναστολής της συνδρομής, που είχε αρχικώς χορηγηθεί, έπρεπε να εκδοθεί σύμφωνα με τα άρθρα 44 και 47 του κανονισμού 4028/86 και το άρθρο 7 του κανονισμού 1116/88, διαδικασία που δεν τήρησε εν προκειμένω η Επιτροπή.
- 63 Συναφώς, επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι, παρότι η συνδρομή είχε χορηγηθεί βάσει του κανονισμού 4028/86, η χρηματοδότηση του σχεδίου, που εγκρίθηκε το 1994, εμπίπτει, σύμφωνα με το άρθρο 5 της αποφάσεως της 22ας Δεκεμβρίου 1994 (βλ. ανωτέρω σκέψη 15) στο ΧΜΠΑ, όπως επιβεβαιώνει και η μνεία, στην από 4 Ιουνίου 1999 επιστολή της Επιτροπής (βλ. ανωτέρω σκέψη 25), ότι το σχέδιο «χρηματοδοτήθηκε από το ΧΜΠΑ».
- 64 Όπως προαναφέρθηκε στη σκέψη 13, η ένταξη της διαχείρισης και της χρηματοδότησης του σχεδίου στο ΧΜΠΑ συνεπάγεται ότι η πληρωμή της συνδρομής εμπίπτει στην αρμοδιότητα των ισπανικών αρχών στο πλαίσιο των συνολικών

χορηγήσεων που χορηγεί το οικείο κράτος μέλος βάσει του κοινοτικού προγράμματος διαρθρωτικής παρεμβάσης στον τομέα της αλιείας. Το έγγραφο που προσκόμισε η προσφεύγουσα και το οποίο βεβαιώνει την πληρωμή του υπολοίπου της συνδρομής της 25ης Σεπτεμβρίου 2000 μνημονεύει εξάλλου ως εντολέα το ισπανικό δημόσιο ταμείο.

- 65 Τα στοιχεία που εκτίθενται στις δύο προηγούμενες σκέψεις διαφοροποιούν, επομένως, την παρούσα υπόθεση από την απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Οκτωβρίου 2002, T-180/00, *Astipescas κατά Επιτροπής* (που δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στη Συλλογή), στην οποία παρέπεμψε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η προσφεύγουσα και στο πλαίσιο της οποίας η Επιτροπή διαχειριζόταν άμεσα τη συνδρομή, η οποία είχε εγκριθεί το 1993 και δεν ενέπιπτε στο ΧΜΠΑ, υπό την έννοια ότι η Επιτροπή ήταν υπεύθυνη για την καταβολή της στη δικαιούχο επιχείρηση (βλ., υπ' αυτή την έννοια, το σημείο 9 της εκθέσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, προπραταθείσας στη σκέψη 13).
- 66 Στο πλαίσιο της παρούσας υπόθεσης, όπως διευκρινίζεται με τις σκέψεις 63 και 64 ανωτέρω, η διαπίστωση παράνομης αποφάσεως περί αναστολής της συνδρομής από την Επιτροπή σημαίνει, πρώτον, ότι η προσφεύγουσα απέδειξε ότι η Επιτροπή είτε αποφάσισε να αναστείλει τη συνδρομή του ΧΜΠΑ που αντιστοιχεί στο σχέδιο, είτε απηύθυνε στις ισπανικές αρχές απόφαση περί αναστολής της πληρωμής του υπολοίπου της χορηγηθείσας για το σχέδιο συνδρομής. Απόκειται στη συνέχεια, ενδεχομένως, στο Πρωτοδικείο να εξετάσει αν αυτή η αναστολή ή η εντολή αναστολής αντίκειται στους προβλεπόμενους προς τούτο κανόνες διαδικασίας.
- 67 Η προσφεύγουσα, με τα υπομνήματά της, ισχυρίζεται ότι «οι επιστολές με τις οποίες η Επιτροπή την ενημέρωσε [...] για τη συνέχιση της διαδικασίας μείωσης της συνδρομής πρέπει [...] να θεωρηθούν ότι περιέχουν σιωπηρή απόφαση περί αναστολής της κοινοτικής χρηματοδοτικής συνδρομής».

68 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ωστόσο ότι, μεταξύ των συνημμένων στα υπομνήματα της προσφεύγουσας εγγράφων, μόνον η επιστολή της 4ης Ιουνίου 1999 κάνει λόγο για διαδικασία μειώσεως. Η εν λόγω επιστολή αναφέρει τα εξής:

«Από τα στοιχεία που έχουμε στη διάθεσή μας προκύπτει ότι, [όσον αφορά το] σχέδιο που χρηματοδοποιείται από το ΧΜΠΑ, πληρώθηκε το υπόλοιπο στις 15 Οκτωβρίου 1998 μετά την υποβολή της πρώτης εκθέσεως δραστηριοτήτων για την περίοδο 4.8.97 — 24.8.98».

69 Όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή με το υπόμνημα αντικρούσεως, από το απόσπασμα της από 4 Ιουνίου 1999 επιστολής που παρατίθεται στην προηγούμενη σκέψη προκύπτει ότι η Επιτροπή φρονούσε τότε ότι το υπόλοιπο της συνδρομής είχε καταβληθεί. Από το απόσπασμα αυτό δεν συνάγεται, επομένως, ότι η Επιτροπή είχε προηγουμένως αποφασίσει την αναστολή της εν λόγω συνδρομής. Αποκλείεται επίσης η ερμηνεία της από 4 Ιουνίου 1999 επιστολής ως περιέχουσας σιωπηρή απόφαση περί αναστολής της συνδρομής. Αντίθετα προς την άποψη που υποστήριξε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η εν λόγω επιστολή διαφοροποιείται από την επιστολή, φέρουσα την ίδια ημερομηνία, που έστειλε η Επιτροπή στην προσφεύγουσα επιχείριση στο πλαίσιο της αποφάσεως *Astipesca* κατά Επιτροπής, προπαρατεθείσας στη σκέψη 65, και την οποία το Πρωτοδικείο ερμήνευσε ως περιέχουσα απόφαση περί αναστολής της συνδρομής, διότι από την επιστολή προέκυπτε ότι η Επιτροπή, άμεσα αρμόδια για την πληρωμή της συνδρομής σ' αυτή την υπόθεση, αφού γνωστοποίησε την πρόθεσή της να μειώσει την αρχική συνδρομή, αποφάσισε να παγώσει την καταβολή του υπολοίπου της συνδρομής, αναμένοντας την αποδοχή από την προσφεύγουσα της προτάσεως περί μειώσεως της συνδρομής που περιείχε η εν λόγω επιστολή.

70 Το Πρωτοδικείο, στο πλαίσιο οργάνωσης της διαδικασίας, ζήτησε από την Επιτροπή να προσκομίσει αντίγραφο του συνόλου της μετά τις 4 Ιουνίου 1999 αλληλογραφίας μεταξύ της προσφεύγουσας, των ισπανικών αρχών και της Επιτροπής, προκειμένου να εξετάσει το βάσιμο της απόψεως της προσφεύγουσας σχετικά με την ύπαρξη, στον διοικητικό φάκελο, επιστολών, όπως αυτές που αναφέρει το απόσπασμα των υπομνημάτων της που παρατίθενται στη σκέψη 67 ανωτέρω.

- 71 Η προσφεύγουσα, ερωτηθείσα επ' αυτού κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, δέχτηκε ότι δεν υπάρχει, μεταξύ των εγγράφων που προσκόμισε η Επιτροπή στο πλαίσιο οργανώσεως της διαδικασίας, καμία επιστολή της Επιτροπής περιέχουσα απόφαση περί αναστολής της συνδρομής του ΧΜΠΑ σχετικά με το σχέδιο ή εντολή υπ' αυτή την έννοια προς τις ισπανικές αρχές.
- 72 Η προσφεύγουσα ισχυρίστηκε ωστόσο ότι η από 17 Ιουλίου 2000 επιστολή της Επιτροπής προς τις ισπανικές αρχές, με την οποία ανέφερε ότι, κατόπιν των ελέγχων και της εξέτασης των εγγράφων που προσκόμισε η προσφεύγουσα, φρονούσε ότι μπορεί να καταβληθεί το υπόλοιπο της συνδρομής, αποδεικνύει την ύπαρξη προηγούμενης αποφάσεως περί αναστολής της συνδρομής εκ μέρους της Επιτροπής.
- 73 Επιβάλλεται να τονιστεί συναφώς ότι, σύμφωνα με τα έγγραφα που προσκόμισε η Επιτροπή στο πλαίσιο οργανώσεως της διαδικασίας που μνημονεύει ανωτέρω η σκέψη 70, η από 17 Ιουλίου 2000 επιστολή είναι η απάντηση της Επιτροπής σε επιστολή των ισπανικών αρχών της 10ης Ιουλίου 2000, με την οποία οι ισπανικές αρχές, ενόψει των τροποποιήσεων που επέφερε η Επιτροπή με την από 15 Ιουνίου 2000 απόφαση (βλ. ανωτέρω σκέψη 31) στην απόφαση περί χορηγήσεως χωρίς να μειώσει τη συνδρομή, ζήτησαν από την Επιτροπή να τους επιβεβαιώσει ότι αυτό το στοιχείο σήμαινε ότι η συνδρομή μπορούσε να καταβληθεί στο σύνολό της, προκειμένου να καταβάλουν, ενδεχομένως, το υπόλοιπο της συνδρομής.
- 74 Υπ' αυτές τις συνθήκες και δεδομένου του πλαισίου που διευκρινίστηκε με τις σκέψεις 63 και 64 ανωτέρω, το στοιχείο που επαναλαμβάνει η σκέψη 72 ανωτέρω εξηγείται από το γεγονός ότι οι ισπανικές αρχές, οι οποίες όφειλαν να καταβάλουν τη συνδρομή, αφότου ενημερώθηκαν από την Επιτροπή με την από 4 Ιουνίου 1999

επιστολή για την πρόθεσή της να μειώσει τη συνδρομή, προτίμησαν να αναστείλουν την πληρωμή του υπολοίπου της συνδρομής, αναμένοντας τα αποτελέσματα των ελέγχων της Επιτροπής. Κατόπιν του αιτήματος για παροχή διευκρινίσεων, το οποίο υπέβαλαν οι ισπανικές αρχές με έγγραφο της 10ης Ιουλίου 2000, η Επιτροπή αποφάσισε να τους γνωστοποιήσει ότι δεν υπήρχε κανένα εμπόδιο για την καταβολή του υπολοίπου της συνδρομής, δεδομένου ότι κατά τους ελέγχους που είχαν διενεργήσει οι υπηρεσίες της είχε διαπιστωθεί η ορθή εκτέλεση του σχεδίου.

- 75 Το προαναφερθέν στη σκέψη 72 στοιχείο που περιέχει η από 17 Ιουλίου 2000 επιστολή της Επιτροπής δεν μπορεί, επομένως, να θεωρηθεί ότι αποδεικνύει ότι η Επιτροπή είχε προηγουμένως αποφασίσει να αναστείλει τη συνδρομή για το σχέδιο ή ότι έδωσε σχετική εντολή στις ισπανικές αρχές.
- 76 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η προσφεύγουσα παρέπεμψε επίσης στην από 3 Ιουνίου 1999 επιστολή των ισπανικών αρχών προς την Επιτροπή (βλ. σκέψη 27 ανωτέρω).
- 77 Εντούτοις, εφόσον η παραπομπή της προσφεύγουσας στην προαναφερθείσα επιστολή πρέπει να θεωρηθεί ότι αποσκοπεί στο να αποδείξει την υποχρέωση των ισπανικών αρχών να λάβουν την προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής πριν από την πληρωμή των δόσεων της χορηγηθείσας για το σχέδιο συνδρομής και να συναγάγει από τη μη απάντηση της Επιτροπής σ' αυτή την επιστολή την ύπαρξη σιωπηρής απόφασης περί αναστολής της συνδρομής, επιβάλλεται να τονιστεί ότι ούτε από τις νομοθετικές διατάξεις, ούτε από τα στοιχεία της συνδρομής, ούτε από τα έγγραφα της δικογραφίας προκύπτει ότι στο πλαίσιο του ΧΜΠΙΑ η πληρωμή των δόσεων μιας συνδρομής από τις οικείες εθνικές αρχές εξαρτάται από την άδεια των κοινοτικών αρχών. Υπ' αυτές τις συνθήκες, η εν λόγω επιστολή πρέπει να θεωρηθεί ως ενέργεια των ισπανικών αρχών να λάβουν, ενόψει της απόφασης που έπρεπε να λάβουν σχετικά με την πληρωμή του υπολοίπου της συνδρομής, διευκρινίσεις ως προς την άποψη της Επιτροπής σχετικά με το νόμιμο της εκτέλεσης του σχεδίου, ενόψει των εγγράφων που προσκομίστηκαν μετά τον επί τόπου έλεγχο τον Δεκέμβριο του 1998, και όχι ως αίτηση προηγούμενης έγκρισης για την εν λόγω πληρωμή. Η μη ρητή απάντηση της Επιτροπής στην εν λόγω επιστολή δεν μπορεί, επομένως, να θεωρηθεί ότι αποτελεί σιωπηρή απόφαση περί αναστολής της συνδρομής ή σιωπηρής εντολής υπ' αυτή την έννοια.

- 78 Βάσει της ανάλυσης στις σκέψεις 63 έως 77, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι η Επιτροπή ανέστειλε τη συνδρομή στην παρούσα υπόθεση. Ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας που στηρίζεται στην έκδοση εκ μέρους της Επιτροπής παράνομης αποφάσεως περί αναστολής της συνδρομής δεν αποδεικνύεται από τα πραγματικά περιστατικά. Πρέπει, επομένως, να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 79 Ενόψει των προεκτεθέντων, συνάγεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε την ύπαρξη παράνομης συμπεριφοράς της Επιτροπής στην παρούσα υπόθεση.
- 80 Δεδομένου του σωρευτικού χαρακτήρα των προϋποθέσεων στοιχειοθετήσεως της εξωσυμβατικής ευθύνης της Κοινότητας, επιβάλλεται η απόρριψη της προσφυγής, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας σχετικά με την ύπαρξη ζημίας και αιτιώδους συνάφειας.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 81 Βάσει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε και η Επιτροπή είχε υποβάλει σχετικό αίτημα, πρέπει η προσφεύγουσα να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τρίτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή.**
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα-ενάγουσα στα δικαστικά έξοδα.**

Lenaerts

Azizi

Jaeger

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Φεβρουαρίου 2003.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

K. Lenaerts